

USA og Japan udtrykte tilfredshed med, at det havde vist sig muligt at begrænse udgifterne uden at mindske styrkens effektivitet og erklærede sig med det rådgivende udvalg enig i, at der burde kunne opnås større besparelser i fremtiden.

Resolutionsforslaget, ifølge hvilket Generalforsamlingen godkender det reviderede budget for 1966, vedtoges den 12. december i udvalget med stemmetallene 59 for, 11 imod (kommunistiske stater), medens 23 afstod fra at stemme.

Canada fremlagde at resolutionsforslag, som havde 13 andre lande, herunder Danmark, Norge og Sverige, som medforslagsstillere, vedrørende *finansieringen af UNEF i 1967*. Herefter skal, som et ad hoc arrangement, de af det rådgivende udvalg anslåede udgifter på \$ 14 mill. fordeles med \$ 740.000 på udviklingslandene og med \$ 13.260.000 på de økonomisk udviklede lande, som er opregnet i forslaget. Den sidstnævnte gruppe af lande skal derudover betale 25 pct. af sin kvote til en reserve, som i realiteten er beregnet til at modsvare manglende indbetalinger fra de lande, som fortsat af principielle grunde nægter at betale.

Den canadiske repræsentant understregede, at resolutionsforslaget praktisk taget var identisk med den vedtagne resolution for året 1966 (res. 2115 (XX)); det repræsenterede en pragmatisk løsning på finansieringsspørgsmålet, som på ingen måde ville præjudicere den principielle stilling til spørgsmålet om finansiering af fredsbevarende styrker.

Resolutionsforslaget om UNEFs budget for 1967 blev vedtaget med stemmetallene 56 for, 11 imod (kommunistiske lande), medens 25 afstod.

En række lande afgav stemmeforklaring i udvalget og i Generalforsamlingen. USA, der afstod i 1965, stemte i år for forslaget, men det understregedes, at tilsagnet om bidrag til UNEF var med forbehold af kongressens samtykke. Også Belgien flyttede sin stemme til fordel for resolutionen.

Andre lande, der stemte for forslaget (f. eks. Japan, Marokko, Italien) erklærede udtrykkeligt, at der ikke heri lå nogen principiel stillingtagen til spørgsmålet om finansiering af fredsbevarende styrker. Flere udviklingslande beklagede den økonomisk tunge byrde, som blev disse lande til del,

men ville ikke desto mindre stemme for resolutionsforslaget i erkendelse af det kollektive ansvar. Kuwait, der ligeledes stemte for, understregede (som Sovjetunionen), at aggressorstatene principielt burde bære udgiftsbyrden.

Argentina og Mexico, som i 1965 stemte imod resolutionsforslaget, afstod i år, medens Kina, der i fjor stemte for, i år afstod. Argentina kritiserede resolutionen, som man fandt tilsidesatte knæsatte principper om finansiering af fredsbevarende styrker (f. eks. res. 1874.S.IV). Det var urealistisk at håndhæve kriteriet om kollektivt ansvar for styrkerne, når så mange lande var modstandere af dem. Man påpegede, at styrken ikke længere var en „emergency force“, men nu var permanent, og kritiserede, at spørgsmålet behandledes i FN som en rutinesag. Argentina havde hidtil betalt for UNEF, men advarede om, at man ikke kunne påtage sig nye forpligtelser.

Frankrig afstod i lighed med tidligere år. De østeuropæiske lande stemte som hidtil imod forslaget og ville fortsat ikke bidrage til styrkerne.

Plenarforsamlingen vedtog de to resolutioner den 16. december med samme stemmemønster som i udvalget (res. 2194A og B).

5. udvalgs beretning: A/6588.

Konferencemønstret.

(Dagsordenens punkt 75).

Spørgsmålet om vanskelighederne ved at gennemføre det stadig større antal konferencer og møder og at håndtere den deraf følgende øgede dokumentation var genstand for megen opmærksomhed og bekymring på 21. samling. Både generalsekretæren og det rådgivende udvalg for administrative og budgetmæssige spørgsmål berørte gentagne gange problemet, ad hoc-ekspertkomiteen behandlede sagen; (dagsordenens punkt 80), og mange medlemsstater kom i debatten om budgettet for 1967 såvel som i andre forbindelser ind derpå. Det gennemgående træk i alle disse ytringer var, at tiden er inde til at forsøge om ikke at dæmme op for antallet af konferencer og møder så dog at søge at afstemme dette antal efter de finansielle og især de fysiske muligheder.